

A NOSTRA SANTA MARIA

(FRAGMENT)

PER SEBASTIÀ GUASP.

EN el coster d' una montanya
entre vidauba i romaní
entre verdors de murta i canya
es on ma lira un jorn s'obrí.

Sols per cantar la galania
que dins mon ull se va fitjar
d'una gentil Santa Maria
que lo meu cor me va robar.

I en tot arreu viu la franquesa
entre rialles del jovent,

cada hort en flor té l'escomesa
d'un rossinyol a sol ixent.

I el sol és ple de meravelles,
les nits brufades de perfum...
fulles talment són les estrelles
de l'alta rosa de la llum.

Beneiu-nos, Santa Maria,
plena d'antiga morenor,
i del portal de la masia
ens donará la pagesia
l'ofrena pura del amor.

DE NOSTRES FESTES

PER JOAN RAMIS D'AIREFLOR

SANT ANTONI

ENCAR no s'és esvaïda
l'aroma de la florida
de les festes de Nadal
i ja arriba, centenari,
Sant Antoni el solitari,
qui és el sant més hivernal.

Vé amb sa gran barba gelada
i amb la capulla calada,
venerable i ajupit;
vé amb la bona companyia
del vell corb que cada dia
li duïa el pà beneït.

Ses pupil·les esglaiades
semblen encar carregades
de visions de l'infern.
Damunt sa faç, qui s'inclina,
hi han deixada llur patina
les inclemències de l'erm.

Esperverant el dimoni,
avui passa sant Antoni
pels camps de Déu. I se perd
lluny, per la pluja esborrada,
sa silueta acalada
que torna a l'antic desert.

LA MARE DE DEU D'AGOST

DINS el temple jau, sagrada,
la Mare de Déu d'estiu;
traspirenta i afilada,
sa faç d'ivori somriu.

Les blanques mans té creuades
sobre el pit, serenament,
i les omplen de besades
els feels, devotament.

Una catifa festívola,
on cau l'or d'un raig de sol,
florejada i senyoriuola,
endomassa el vell trespol.

I damunt l'encantifada,
per angelons aguantat,
sobre una ampla escalonada
s'alça el llit, alt i daurat.

Amb mística gelosia,
esponerosos i humils,
vel·len el còs de Maria
quatre bellveures gentils.

qui s'han fet dins Santa Clara,
vora el pou del vell convent,
ben regats, ara i suara,
per les monges, tendrament.